

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Epistola XXII. Gregorii Papae I. Ad Gregoriam Cvbicvlariam Avgvstae. De
eo quod scriptum est: Dimissa sunt ei peccata multa, aliisque testimoniis
multis. De misericordia Dei.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

EPISTOLA XXI.

GREGORII PAPÆ I.

AD CANDIDVM PRESBYTERVM.

Vt Christianos redimat, qui in Iudæorum seruitio
Narbone detinebantur.

Gregorius Candido presbytero nostro per Gallias.

DOMINICVS præsentium portitor lacrymabiliter nobis innotuit quatuor fratres suos de captiuitate a Iudæis redemptos esse, atque eos nunc Narbonæ in eorundem Iudæorum seruitio detineri. Et quia omnino graue execrandumque est Christianos esse in seruitio Iudæorum, dilectionem tuam scriptis præsentibus adhorramur, vt cum omni subtilitate & sollicitudine studeat perscrutari; & si reuera ira est, atque manifesta tibi veritate constiterit, quia neque ipsi vnde se redimant neque superscriptus portitor habet, eos studii tui sit redimere; sciens quia quidquid in eis dederis tuis sine dubio rationibus imputabitur.

Mense Iunio, indictione decimaquarta.

EPISTOLA XXII.

GREGORII PAPÆ I.

AD GREGORIAM CVBICVLARIAM AVGVSTÆ.

Luc. 7.

De eo quod scriptum est: *Dimissa sunt ei peccata multa,*
aliisque testimoniis multis. De misericordia Dei.

Gregorius Gregoriæ cubiculariæ Augustæ.

Ibidem.

DESIDERATA dulcedinis vestræ scripta suscepi, in quibus vos omnino de peccatorum multitudine studuistis accusare; sed scio quia omnipotentem Dominum feruenter diligitis, atque in eius misericordia confido, quia illa de vobis sententia ex ore veritatis procedit, quæ de quadam sancta muliere dicta est: *Dimissa sunt ei peccata multa, quoniam dilexit multum.* Quomodo autem fuerint dimissa, in hoc etiam monstratum est, quod postmodum est secutum, quia ad pedes Domini sedebat, & verbum ex ore illius audiebat. In contemplatiua enim vita suspensa, iam actiuam transcenderat, quam adhuc Martha illius so-

ror tenebat. Sepultum quoque Dominum requisivit, studiose ad monumentum inclinata corpus illius non inuenit. Sed etiam recedentibus discipulis ipsa ante ianuam monumenti plorans perstitit, & quem mortuum quærebat, viuentem videre meruit, & resurrexisse Dominum discipulis nuntiavit. Et hoc quidem mira dispensatione pietatis Dei fuit, vt ex ore mulieris nuntiaretur vita, quia ex ore mulieris mors fuerat in paradiso propinata. Quæ alio quoque tempore cum Maria altera Dominum post resurrectionem vidit, & accedens, pedes eius tenuit. Duce rogo ante oculos, quæ manus, cuius tenuerunt pedes? Illa mulier quæ fuerat in ciuitate peccatrix, illæ manus quæ fuerant iniquitate pollutæ, illius tetigerunt pedes qui ad Patris dexteram super angelorum verticem sedet. Pensemus si possumus quæ sint ista supernæ pietatis viscera, vt mulier, quæ in profundo voraginis fuerat demersa per culpam, ex amoris penna sic in altum leuaretur per gratiam. Impletum est, dulcissima filia, impletum quod de hoc sanctæ ecclesiæ tempore prophetica nobis voce promissum est: *Et in die illo erit domus Dauid fons patens in ablutionem peccatoris, & menstruata.* Domus enim Dauid nobis peccatoribus fons patens in ablutionem est, quia ab iniquitatum nostrarum sordibus per Dauid filium Saluatorem nostrum aperta iam misericordia lauamur. Quod vero dulcedo tua in suis epistolis subiunxit, importunam se mihi existere, quoadusque scribam mihi esse reuelatum, quia peccata tua dimissa sunt; rem & difficilem etiam, & inutilem postulasti. Difficilem quidem, quia ego indignus sum cui reuelatio fieri debeat: inutilem vero, quia secunda de peccatis tuis fieri non debes, nisi cum iam in die vitæ tuæ ultimo plangere eadem peccata minime valebis. Quæ dies quousque veniat semper suspecta, semper trepida metuere culpas debes, atque eas quotidianis fletibus lauare. Certe Paulus apostolus iam ad tertium cælum ascenderat, in paradysum quoque ductus fuerat, arcana verba audierat, quæ homini loqui non liceret, & tamen adhuc trepidans dicebat: *Castigo corpus meum, & seruituti subiicio, ne forte aliis prædicans, ipse reprobus efficiar.* Adhuc timet qui iam ad cælum ducitur, & iam timere non vult qui adhuc in terra conuersatur? Perpende, dulcissima filia, quia mater neg-

Zach. 13.

1. Cor. 9.

Prov. 28.

Psalm. 2.

lignitæ solet esse securitas. Habere ergo in hac vita non debes securitatem, per quam negligens reddaris. Scriptum est enim: *Beatus vir qui semper est pauidus*. Et rursus scriptum est: *Servite Domino in timore, & exultate ei cum tremore*. In paucis ergo huius vitæ tempore mentem vestram necesse est ut tremor teneat, quatenus per securitatis gaudium sine fine postmodum exultet. Omnipotens Deus sancti Spiritus sui gratia mentem vestram repleat, & post fletus, quos quotidie in oratione funditis, ad gaudia vos æterna perducatur.

EPISTOLA XXIII.

GREGORII PAPÆ I.

AD THEOTISTAM ET ANDREAM.

De duobus generibus compunctionis. Nec non gratias agit de pecunia in redemptionem captivorum collata. Et de miraculo per clauem sancti Petri facto.

Gregorius Theotistæ pariter & Andream.

Exod. 15.

Psalm. 68.

Cant. 1.

QUOD in tanto tumultu causarum vestra excellentia posita sacri verbi vbertate plena est, atque ad æterna incessanter gaudia suspirat, magnas omnipotenti Deo gratias ago, quia hoc in vobis esse impletum video, quod de electis patribus scriptum est: *Filii autem Israel ambulauerunt per siccum per medium mare*. At contra: *Ego veni in altitudinem maris, & tempestas demersit me*. Vos vero ad repromissionis patriam inter vndas causarum sæcularium siccis, ut video, gressibus ambulatis. Agamus ergo gratias ei Spiritui, qui corda quæ implet leuat, qui inter tumultus hominum, solitudinem in mente facit. In cuius præsentia nullus locus compunctæ animæ est secretus. Æternæ enim suauitatis odorem trahitis, atque ideo sponsum animæ ardenter amatis; ita ut cum cælesti sponsa ei dicere possitis: *Trabe me post te, in odorem unguentorum tuorum currimus*. In epistolis autem excellentiæ vestræ hoc minus reperi, quia mihi de serenissima domina indicare noluit quam studiosè legat, vel in lectione qualiter compungatur. Prodesse quippe ei multum debet vestra præsentia, ut inter causarum fluctus, quos affli due patitur, ex quibus velit nolit foras trahitur, semper ad amorem cælestis patriæ interius reuocetur, & hoc